

НОВА КОЛЕДНА ПЪСЕНЬ

Зимата настъпи неочаквано.

Откъмъ Странджа се спуснаха бързи вѣтрове и безспирно затичаха изъ равното тракийско поле. Нашето село Топола бѣше на пѣтя имъ. Врѣхлетѣха върху му, дразнѣха старитѣ брѣстове, високитѣ и стройни тополи и тѣ ревѣха съ мощни, юначни гласове. Тия безстрашни гласове ме караха да дрѣма презъ дългитѣ нощи край огнището.

Една сутринь отъ планината не пристигна задъханъ пѣтникъ. Небето бѣше сиво, сякашъ бѣ обковано съ олово. То виснѣше надъ селската църква и все по-низко слизаше. Другаритѣ ми по игра се показаха на прозореца. По очитѣ имъ познахъ, че ще прекарваме чудесенъ день. Издебнахъ залисията на мама около огъня и излѣзохъ на двора при тѣхъ. Изтичахме на улицата и се развикахме отъ радостъ. Пѣсчливата улица ни се струваше безкрайна. Тичахме безъ умора съ зачервени носове и уши и викахме подиръ кучетата и кокошкитѣ. Орлякъ врани прелетѣ надъ насъ и шумно накаца по старитѣ клони на Умавия брѣстъ. Засѣбирахме камъни да замѣраме вранитѣ. Изведнажъ отъ невидѣлица върху насъ западаха оризови зрънца. Нѣкой силно защита ушитѣ ми.

— Снѣгъ вали!

— Коледа иде !

Разкачахме се отъ луда радостъ, забравихме вранитѣ и дигнахме махалата на главитѣ си. Мене ме обзе едно особено чувство. Искаше ми се да съмъ близо до мама и заедно съ нея да се радвамъ на зърнестия снѣгъ. Другаритѣ ми се прѣснаха, отидоха за примкитѣ си. Чучулиги плахо викаха и низко летѣха надъ хорището. Затичахъ къмъ къщата на голѣмата ми сестра Ирина, която бѣше на горния край на селото. Дишахъ студения въздухъ, подскачахъ на единъ кракъ и викахъ, като че ли предъ мене тичаха коне. Посрещнаха ме дветѣ момички на сестра ми. Долепихме лица до прозорцитѣ на топлатата стая и се загледахме навънъ.

Въ голѣмата градина разровената черна прѣстъ бѣше започнала да побѣлява. Но ненадейно се случи нѣщо, което ни накара да се притиснемъ едни до други отъ страхъ. Малката круша, която презъ пролѣтѣта бѣ завързала само два сочни плода, голѣми колкото татевия пестникъ, силно се залюлѣ. Първо се поклони на насъ, после на нѣкой другъ невидимъ и непознатъ и записка съ тън-китѣ си вейки. Върху стѣклата удариха ледени капки. Сестра ми застана задъ насъ и загрижено продума: